



**CULLA CLARÀ, Joan B. *La història viscuda. Memòries.* Barcelona: Ed Pòrtic, 2019. 427 pàgs. [14 x 22].**

Memòries d'un historiador que -tot i els seus orígens humils al Poblenou- ha estat professor a la UAB i a més ha estat vinculat a nombrosos polítics del país. Ha analitzat els partits polítics catalans i s'ha relacionat amb personatges de primer ordre, cosa que l'ha permès conèixer de primera mà la situació històrica i política.

La narració és àgil i dinàmica per exposar-nos els seus vincles des de molt jove amb Josep Tarradellas que llavors era a l'exili. També ha aconseguit relacionar-se amb personatges com Jordi Pujol o Pasqual Maragall, Josep-Lluís Carod-Rovira, Jorge Fernández Díaz, així com participar en programes de TV3 al costat de Josep Cuní, Antoni Bassas o Mònica Terribas. S'ha interessat pel conflicte israelianopalestí i per molts aspectes de la història política social dels darrers anys a Catalunya. Personatge independent i freqüent col·laborador del diari *El País*, mitjà en el qual ha col·laborat durant moltes dècades fins a la seva ruptura amb la publicació.

El motiu d'escriure les seves memòries el porta a justificar que se sent un home del segle XX i té en compte que a partir del procés independentista s'han renovat els càrrecs polítics amb molta rapidesa; per constatar que la classe política catalana forjada des de finals dels anys setanta ha desaparegut quasi tota, amb una exagerada mobilitat de les persones. El mateix ha passat amb el periodisme, abans més reposat i reflexiu. En resum, els temps han canviat. Així com les estratègies de comunicació ràpides d'ús massiu han devorat la política clàssica amb twitters i un llenguatge empobrit.

L'autor aprofita el relat autobiogràfic, que s'inicia explicant les seves arrels i el lloc de procedència de la seva família, per exposar-nos la situació i els canvis que hi va haver al seu barri de jove: la immigració i la parla castellana dels seus habitants, així com el seu ensenyament en castellà; ho esmento per mostrar com introdueix situacions socials del període i persones que van tenir un paper destacat en aquell moment, com la cantant Salomé que vivia molt pròxima a casa seva i les famílies es coneixien. Les novel·les històriques van ser un dels temes de lectura preferits des de molt jove.

Veure món i saber història han estat les dues passions de la seva vida. Li agradava conèixer el passat, llegir biografies i des del 1968 la revista de divulgació *Historia y vida*. Després estudià a l'acadèmia Peñalver, lloc on va descobrir la mitologia clàssica i les traduccions dels textos llatins i grecs. Es matriculà a Lletres i agafà el període de gran creixement dels estudiants universitaris. Visqué el gran moment de vagues de principis dels anys 70, mentre assistia a l'edifici de Mercantils i un parell d'anys més tard a l'edifici de la Gran Via-Pl. Universitat.

Per tant, en el seu relat apareixen moltes persones conegudes del món universitari, de la vida política i intel·lectual, dels quals n'aporta una visió personal. Conté un índex onomàstic per poder localitzar els autors. La lectura d'aquest llibre ens

recorda situacions molt corrents del període i ens apropa a petits aspectes que van formar part també del nostre entorn i de la nostra vida quotidiana. Al estar redactat amb un tó autobiogràfic i directe permet que el lector se senti pròxim als fets que tracta, cosa que no passa quan la narració està construïda en tercera persona.

IHE  
(Secretaria de la revista)

### *Traducción de la reseña anterior:*

Memorias de un historiador que -a pesar de tener unos orígenes humildes en Poblenou- ha sido profesor de la UAB y además se ha hallado vinculado a numerosos políticos del país. Ha analizado los partidos políticos catalanes y se ha relacionado con personajes de primer orden, cosa que le ha permitido conocer de primera mano la situación histórica y política.

La narración es ágil y dinámica para exponernos sus vínculos desde muy joven con Josep Tarradellas que entonces se encontraba en el exilio. También ha conseguido relacionarse con personajes como Jordi Pujol o Pasqual Maragall, Josep-Lluís Carod-Rovira, Jorge Fernández Díaz, así como participar en programas de TV3 junto a Josep Cuní, Antoni Bassas o Mónica Terribas. Se ha interesado por el conflicto israeliano-palestino y por muchos aspectos de la historia política social de los últimos años en Cataluña. Personaje independiente y frecuente colaborador del periódico *El País*, medio en el cual ha colaborado durante muchas décadas hasta su ruptura con la publicación.

El motivo de escribir sus memorias lo lleva a justificar que se siente un hombre del siglo XX y tiene en cuenta que a partir del proceso independentista se han renovado los cargos políticos con mucha rapidez; para constatar que la clase política catalana forjada desde finales de los años setenta ha desaparecido casi toda, con una exagerada movilidad de las personas. Lo mismo ha pasado con el periodismo, antes más reposado y reflexivo. En resumen, los tiempos han cambiado. Así como las estrategias de comunicación rápidas de uso masivo han devorado la política clásica con twitters y un lenguaje empobrecido.

El autor aprovecha el relato autobiográfico, que se inicia explicando sus raíces y el lugar de procedencia de su familia, para exponernos la situación y los cambios que hubo en su barrio de joven: la inmigración y el habla castellana de sus habitantes, así como su enseñanza en castellano; lo menciono para mostrar como introduce situaciones sociales del periodo y personas que tuvieron un papel destacado en aquel momento, como la cantante Salomé que vivía muy próxima a su casa y las familias se conocían. Las novelas históricas fueron uno de los temas de lectura preferidos desde muy joven.

# ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL



ISSN: 0537-3522

CEHI- Universitat de Barcelona (gener 2021)

Ver el mundo y saber historia han sido las dos pasiones de su vida. Le gustaba conocer el pasado, leer biografías y desde 1968 la revista de divulgación *Historia y vida*. Después estudió en la academia Peñalver, lugar donde descubrió la mitología clásica y las traducciones de los textos latinos y griegos. Se matriculó en Letras y cogió el periodo de gran crecimiento de los estudiantes universitarios. Vivió el gran momento de huelgas de principios de los años 70, mientras asistía al edificio de Mercantiles y un par de años más tarde al edificio de la Gran Via-Pl. Universidad.

Por lo tanto, en su relato aparecen muchas personas conocidas del mundo universitario, de la vida política e intelectual, de los cuales aporta una visión personal. Contiene un índice onomástico para poder localizar los autores. La lectura de este libro nos recuerda situaciones muy corrientes del periodo y nos acerca a pequeños aspectos que formaron parte también de nuestro entorno y de nuestra vida cotidiana. Al estar redactado con un tono autobiográfico y directo permite que el lector se sienta próximo a los hechos que trata, cosa que no ocurre cuando la narración está construida en tercera persona.

IHE

(Secretaria de la revista)